

ΑΠΟΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΜΕΤΑ ΑΠΟ ΤΡΙΑ ΧΡΟΝΙΑ ΣΤΗΝ ΟΜΑΔΑ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΣΗΣ

«Τρία χρόνια πριν, στην Α΄ Γυμνασίου, πήρα την πρώτη μου σημαντική απόφαση ως έφηβη και ξεκίνησα να παρακολουθώ το πρόγραμμα της διαμεσολάβησης. Βασικά, πρέπει να ήταν και λιγότερο από τρία χρόνια, διότι δεν παρακολούθησα το πρόγραμμα από την αρχή, αλλά από την 6η συνάντηση· το θυμάμαι ξεκάθαρα. Ήταν περίεργα στην αρχή, γιατί σαν πρωτάκι ήμουν ντροπαλή -και λίγο ξενέρωτη θα έλεγα-και ένιωθα άβολα. Σιγά σιγά όμως το συνήθισα.

Μια φορά την εβδομάδα, καθόμασταν όλοι μαζί, καθηγητές και μαθητές, σε κύκλο και κάναμε μια συζήτηση σοβαρή. Μάλιστα, σοβαρή! Δε μιλούσαμε περί ανέμων και υδάτων αλλά περί βίας και εκφοβισμού. Ο απώτερος σκοπός αυτού του προγράμματος ήταν να καταφέρει να κάνει αυτές τις συζητήσεις αχρείαστες, μη αναγκαίες. Δηλαδή να μην υπάρχει πρόβλημα στο σχολείο μας για χρειάζεται να το συζητάμε.

Τρία χρόνια τώρα, που είμαι σε αυτό το πρόγραμμα, μπορεί να μην εξαλείφθηκε η βία στο σχολείο μας, κάναμε όμως μεγάλες προόδους· καταφέραμε να μειώσουμε, σε ένα ποσοστό, τα περιστατικά βίας, προωθώντας ένα νέο τρόπο άμβλυνσης των συγκρούσεων, τη διαδικασία της διαμεσολάβησης, από όπου πήρε και το όνομα του το πρόγραμμα. Τα παιδιά του σχολείου μας, σε ένα ποσοστό κι αυτά, αποδέχτηκαν τον νέο αυτό τρόπο επίλυσης προβλημάτων και τον χρησιμοποίησαν οικειοθελώς. Σε άλλες περιπτώσεις επεμβαίναμε εμείς, όταν η σύγκρουση έφτανε σε κρίσιμο σημείο. Σε μεγάλο βαθμό όμως, το σχολείο «αγκάλιασε» τη διαμεσολάβηση. Οπότε η δουλειά μας έπιασε τόπο.

Επίσης, Δε δουλέψαμε μόνο για τους άλλους· τη δουλειά την ξεκινήσαμε από τους εαυτούς μας. Μάθαμε να μιλάμε με τον εαυτό μας, να καταλαβαίνουμε πώς αισθανόμαστε. Μας έκανε καλό. Μου έκανε καλό. Απέκτησα αυτοπεποίθηση, που δεν είχα. Απέκτησα σιγουριά, δυναμισμό, αυτοεκτίμηση. Για να αλλάξω κάτι στην αυλή μας, άλλαξα πρώτα κάτι στον εαυτό μου.

Τρία χρόνια τώρα, όλα τα παιδιά της ομάδας και οι καθηγητές μας, δουλέψαμε πολύ, μιλήσαμε, ζωγραφίσαμε, τραγουδήσαμε, χορέψαμε, κάναμε πολλές διαμεσολαβήσεις-έχω 10+ διαμεσολαβήσεις "προϋπηρεσία"- περάσαμε καλά. Και τώρα, που εγώ είμαι με το ένα πόδι στο Λύκειο, νιώθω πως θα μου λείψει όλο αυτό. Νιώθω πως θα ήθελα να το ξανακάνω. Ειλικρινά, θα καθόμουν άνετα άλλη μια χρονιά στο Γυμνάσιο, για να ξανακάνω διαμεσολάβηση. Θα μου λείψει, θα το αναζητώ.

Ωστόσο νομίζω, ότι δεν εκπαιδεύτηκα ως διαμεσολαβήτρια χωρίς λόγο· πιστεύω πως όλα όσα έμαθα θα μου χρειαστούν και του χρόνου.»

Ηράκλειο 9-6-2015

Στελα Ζαργιανάκη,

μέλος της ομάδας διαμεσολάβησης του Γ/σιου Ν. Αλικαρνασσού από το 2012

«Η διαμεσολάβηση ήταν ένα ταξίδι για μένα. Ένα ταξίδι μέσα από το οποίο γνώρισα τον εαυτό μου και έμαθα να τον αγαπώ έτσι ακριβώς όπως είναι. Έμαθα επίσης να δουλεύω ομαδικά. Κάθε φορά περίμενα πώς και πώς για να έρθει η μέρα την οποία είχαμε διαμεσολάβηση.

Εκεί ηρεμούσα, μάθαινα καλύτερα τον εαυτό μου και τους γύρω μου. Στα 3 χρόνια εκπαίδευσης μου σε αυτό το πρόγραμμα γνώρισα διαφορετικά παιδιά, διαφορετικούς χαρακτήρες. Καταλυτικό ρόλο σε αυτές τις γνωριμίες έπαιξαν οι καθηγήτριες της διαμεσολάβησης. Από τη μια λυπάμαι που τελείωσε για μένα αυτό το πρόγραμμα από την άλλη όμως χαίρομαι. Χαίρομαι όμως, γιατί ξέρω ότι τώρα που θα πάω στο λύκειο, υπάρχουν παιδιά τα οποία θα συνεχίσουν να αγωνίζονται μέσα από αυτό το πρόγραμμα και να διαμαρτύρονται με τον δικό τους τρόπο. Το ίδιο ακριβώς που κάναμε και εμείς, η πρώτη ομάδα παιδιών της διαμεσολάβησης του γυμνασίου μας.»

Ηράκλειο 10-6-2015

Κοντοπρία Μαρία

μέλος της ομάδας διαμεσολάβησης του Γ/σιου Ν. Αλικαρνασσού από το 2012